

Захочеш і будеш!..

Олег Ольжич

Захочеш — і будеш. В людині, затям,
Лежить невідгадана сила.
Зрослась небезпека з одважним життям,
Як з тілом смертельного крила.

І легко тобі, хоч і дивишся ниць,
Аби не спіткнутись ні разу,
І нести солодкий тягар таємниць
І гостру петарду наказу.

Навчишся надать блискавичність думкам
І рішенням важкість каміння.
Піти чи послати і стать сам-на-сам
З своїм неблаганним сумлінням.

Примітка редакції

Через технічну помилку, в текст цієї поезії раніше потрапив фрагмент твору [Юрія Липи "Сімнадцятий"](#). Ці строки не належать Олегу Ольжичу. Перепрошуємо за непорозуміння...

*...Вперед, Україно! В Тебе — тяжкі стопи,
Пожари хат димляться з-під них.
Ні Росії, ні Європі
Не зрозуміти синів Твоїх!*